

Majelenik mindennap a délutáni órákban.

Előfizetési díj:
Egész évre 12 ft, félévre 6 ft, évkönyvre 3 ft o. ó.

Helyben előfizetheti Demjén L. és Keresztény Pál urak kereskedésében, hol egyes számmok is kaphatók.

Szerkesztői szállás: belső-tordai utca 122. sz. Kiadó-hivatal: A tanácsház mellett, az emelet hátsó részében.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI NAPILAP.

Hirdetési díj: öt hasábos garmond sorért 6 kr s egy zeri beiktatás után 30 kr. belyegdíj.
Hirdetéseket felvételnek: Helyben: a kiadóhivatalban, Demjén László könyv- és Keresztény Pál papírkereskedésében. Pesten: Zeisler M. (királyutca 60. sz.) Bécsben: Hasenstein és Vogler (Neuer-Markt 11. sz.) Oppelik Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) Rudolf Mosse of. Zeitungs-Agent (Stadt, Seilerstraße 2.) Süddeutsche Annoncen Expedition Stuttgart.
Nyitási díjak: sora után 20 kr. előleg beiktatása mellett a szerkesztőséghez címzendők. Előfizetéseket s hirdetési díjak a vidékről a szerkesztőséghez küldendők be.

A választások után.

E czim alatt az „Ellenőr“ (M.)-je egy cikksorozatát indított meg, melynek legfőbb előnye az, hogy világos. Ez a cikk utolsó halvány sugarát is szétoszlatja azon jöhíszemű föltevésnek, hogy a **harmadszor is** kisebbségben maradt ellenzék közjogi programját végre elejtseni.

Egyelőre beszél ugyan (M.) egy koalíciós-ministeriumról. E tárgynak fejtegetése már mutatja, hogy egy ilyen tén mégis ohajtana; de rögtön utána teszi, hogy ez csak egy történetik meg, ha a baloldal feladná eddigi közjogi programját, a mit, ugy látszik tenni nem szándékszik, s e helyett inkább elég jellemzőn azt latolgatja, vajjon nem volna-e a Deák-párt hajlandó, álláspontjából valamit lealkudni, a mire nézve szintén azonnal rájön arra, hogy ez egy óriási többségben levő párttól alig várható. (M.) szerint nem azért, mert az igazság, a nemzet közvéleménye mellette van, s tulnyomó nagymérvben nyilatkozott mellette; hanem mert, ha a baloldal jól tud számítani a Deák-párt sem esett a felelősségre, hogy diadalának gyümölcsét kezéből önként kiadja, kivált miután legbensőbb meggyőződése azt sugallja, hogy csak az ő politikája képes az ország érdekeit megvédeni és a jólét után tovább fejleszteni.

(M.) azt az eshetőséget is bevonja kombinációi körébe, mi történnekk akkor, ha a baloldal egy része akár egészen, akár pedig csak bizonyos alkalomra átmenne egy más pártalakuláshoz? Ugy találja, hogy ez esetben magával szemközt találna a megszaporodott szélsőbalt, mely ellene még élesebb támadásokat intézne, mint a minöket intéz most a Deák-párt ellen. Ez valószínű, de nem veszedelmes.

Cikkíró azonban nem azért vizsgálja az előrebocsátott eshetőségeket, mintha a józan belátás velt volna erőt rajta, s komolyan akarná a pártok kiegyezését, hogy aztán azok közös erővel működhesseken közre a haza regeneratioja nagy munkájában. Ő csak azért kezdi oly messze s keirek beszédeknek akkora feneket, hogy — hihetőleg az „Ellenőr“ szerkesztőjének intő szótára, a következő cikkben annál élesebben hangsúlyozhassa a „csak azért sem“ et.

(M.) „a választások után“ alakult helyzetben sem rál semmi indokot az ellenzék eddigi eljárásának megváltoztatására: „ő csorbítottan öhajlja fenntartani az eddigi politikát, az eddigi szerepet.“ Ő várhat, s várni fog, **donec defluit amnis!**

Egyedül a modorban kíván némi változtatást. Mindenekelőtt mellőzteni öhajlja mindazt, a mi a határozatlanság árnyát veti pártjára; mellőzteni kívánna némely dolgokat, a mik nem egye-

bek, mint békés szándék és kormányképesség bizonyítása végett használt fölösleges tüntetések.

Nem tartja jó modornak minden alkalommal oly nagyon hangsúlyozni programjuk „békés uton, alkotmányos eszközökkel szándékolt keresztülvitelét.“ A „kormányképesség mutogatásában“ sem tartja szükségesnek a „tulságig menni.“

(M.) megvárja mindenkitől, hogy mindezeket önként érthetőnek tartsa; azonban akadhatnak olyanok, a kik ezt csak benső legfőbb vágyainak elfakadására feltalált lepelnek tartják. (M.)-t genirozza, ha valaki minduntalan azt mondja, hogy ezek az ellenzékiek alig várhatják, hogy a vörös bársonyos székekbe mielőbb beülhessenek.

(M.) a létező jó megkímélése iránt utóbbi időben többször hangoztatott biztosítást is helytelennek találja; mert mint mondja, semmi sem jó, tehát nincs rajta kimélni való. De ha más meg azt vetné ellen (M.)-nek, hogy hát az, hogy Magyarország ismét élvezze államiságát, visszanyert önkormányzatánál fogva maga intézi saját ügyeit, s hogy ennek következtében a haladás és gyarapodás kezzelfoghatólag észlelhető — mind semmi? (M.) bizonyára azt fogja rá válaszolni, hogy a visszanyert alkotmányosság, önkormányzat igen is jó, de a többi, az a mit ezen eszközökkel kieszközölünk, nem elég, nem, de hogy mondja; ő, a ki ép ezen cikkében ajánlja az eddigi modor megváltoztatását, a ki simább illedelmes nyelvet a „fortiter in re és svaviter in modo“ modort ajánla, — a pártszenvédely által elvaktva, egyébbel sem tudja indokolni azon állítását, hogy a létezőben nincs semmi jó, semmi kimélni való, minthogy a mostani állapotot a Bachrendszerhez és provisoriumhoz hasonlítja, s nem veszi észre, hogy éppen ezen általa is rosszabb „modor“ — az, mely őt pártvezérből **közönséges kortessé** szállítja alá, a ki egyebet sem tud képzelt magas álláspontjáról, minthogy a terem értelmes közönségének feje fölött hangoztassa: „**rosz, roz!**“ — de egy érvel sem bizonyítja, hogy mi tehát a jó!

Pedig egy ellen szazba lehetne fogadni, hogy (M.) azt öhajltaná, hogy meghallgattassék.

A koalíció-ministerium s a pártok kiegyezése körül forgott elucubratióval azonban semmi sem áll kirívóbb ellentétben, mint az, hogy a „**bal-közép**“ elnevezést igen mérsékeltnek, kevésbé határozottan, ingadozásra mutatónak tartja — következőleg: ő az eddiginél még határozottabb, tehát élesebb pártállást ajánl elvrokonainak.

Nem tudjuk a lefolyt választások eredményéből levont tulságot, akar-e lenni pártjának adott e tanácsa, — a tuloldalon vezérkedőknek, egyet: t. i. **makacsságukat** eléggé tanúsítja; de egyet

Torsus nagy piacának közepén bírói székén körülveve dynaszták és magusoktól ült Antonius törvényt szabva s kegyelmet és büntetést osztva midőn rögtön mozgalom támad a tömeg közt, s a nép felvillanyozva siet a folyam felé, melynek partjait már az egész város ellepé. A triumvir csaknem magára hagyatva, futárt küld, hogy megtudja e mozgalom okát. És a futár meg hozza a hírt, hogy Aphrodite közeleg nagy pompával, hogy meglátogassa Azsia boldogsága érdekében az isteni Bacchust.

És csakugyan a Nilus Aphroditéja, a királyok királynéja érkezett meg, hogy meghódítsa a hódítót. Aranynyal diszített hajón jött, melynek feldagadt vitorlái biborból valának, s ezüst-evezők játszták a habokkal. Cleopatra sátorában feküdt oly helyzetben, mint a költők Venus szokták festeni. Valóban el lehetett volna cserélni a szépség istennőjével.

Alig hogy kiszállott, Antonius üdvözlötte őt, s ebédre kéréte magához. A királynő azzal felelt, hogy szerencsésnek fogja érezni magát, ha ő fogadhatja Antonius magánál. Antonius tudott illelemet, s elfogadta a meghívást. Hallgatok az ünnepély részleteiről. Hadd mondják el a régi és újabb írók a fény és bőség hihetetlen mérvét, mely itt összehalmozta vala. A történelem érdeke nem az ünnepély fényében, a szőnyegek és drágakövek káprázatában, sem azon nagyszerűségben áll, melyhez képest a rómaiak ünnepélyei paraszibucuknak mondhatók; hanem e nő hatalmában rejlik, ki egy pilantásával, egy mosolyával rendelkezett egy katonával, egy hösszel, kit a félvilág bámult és félt. Antonius mint vadlótta idézteté őt maga elé, s ugyszólván anélkül, hogy látta volna, e nő lábai előtt látjuk feküdni őt.

Cleopatra, mint minden nő, választott a fegyverek közül, melyek rendelkezésére állottak. A szépség, bájezuttal nem voltak hivatva hódító eszközül szolgálni. A szellem, az ész hatalma volt az, melylyel Cleopatra megmérkőzni s győzni akart. Elég volt a hír, melyben szépsége és kellemo a félvilág előtt állott; ma a királynő jelent meg Antonius, a római katona előtt, a nőiség magasztos fenségében, ki büszke trónjának traditióra s érti a királyok nyelvét. Védelmézní önmagát a

bocsásanak meg, azt: hogy ily körülmények közt nem erény a makacsság.

A „Kol. Közl.“ eredeti távsürgönye.

Berlin. Vilmos főherczeg, ki Császár-Királyunknak sajátkezű levelét nyujtá át a czárnak, rendkívüli kitüntetések és szívélyességgel fogadtatott Szt-Pétervárott. Összel Wladimir nagyherczeg viszonozza e látogatást Bécsben.

Hannover. A lövészek lakomáján Fischer államügyész felköszönté a „vörös-arany-fekete“ színt. Valahányszor ez megjelent, Németországra nagy veszélyt hozott. A frankfurti gyűlést követte testvérharcz Ausztria ellen, a bécsi 1868-ki ünnepélyekre a Franciaország ellen folytatott háboru következtetett s az egységes Németország két, legfőbb négy szemre állított. Ő legkisebb elismeréssel sem viseltetik Bismarck műve iránt. Ausztriát kitesztik, most utána járnak; de ez nem megy oly könnyen, vér és vassal kényszeríteni — ettől lsten övjon meg. A beszéd nagy izgatságot kellett. Este kiegyeztek az ellenféllel.

Egy angol lap Magyarországról.

A „Morn. Post“ a magyarországi választások alkalmából egy hosszabb cikkben üdvözli Magyarország kormányát. Magyarország, — úgymond — mely néhány év előtt az osztrák-magyar monarchiának egyik nyílt sebét képezte, jelenleg a magyarok természetadta alkotmányos érzülete folytán, az ország belételek és szellemének megfelelő kormányzat alatt örvedetes felvirágzásnak néz elő s a monarchia egyik leghatalmasabb támasza lett. Kossuth forradalmi és engesztelhetlen eszméi felett győzedelmeskedett egy sokkal józanabb, de azért nem kevésbé nemzeti politika. A baloldal meglesztett örökösödése daozára, a Deákpart megtartotta eddigi szilárd posztóját az ország közérzületében, hanem e mellett még 27 szavazatot nyert a parlamentben, s az így 220, a horvát követekkel pedig 250 szavazatnyi erejével Lónyai könnyűséggel fogja folytatni azon mű bevezését, melyet Andrássy kezdeményezett, s melynek alapján Magyarország az európai béke hatalmas bástyáját lesz hivatva képezni kelet felé.

E győzelmet a deákpart esztéyes és igazságos politikája szerezte az ország számára Magyarország területén a magyarokon kívül még számos nemzetiség lakik, melyeknek kegyét megnyerni volt a Kossuth politika egyik legfőbb célja. A jelenlegi viszonyok közt még azt is megkísérle e párt, hogy e nemzetiségeknek teljes egyen-

vádak ellenében, melyekkel illeték, méltóságán alulinak tartotta; e helyett ő lépett fel, mint sértett fél, panaszkodván a zaklatások miatt, melyekben részesült Cassius részéről, midőn három ízben kelle megtagadnia a segélyt, melyet tőle követelt, sőt elismerést és köszönetet várt vädak helyett magatartásáért, melyet Róma irányában tanusított. A hatás, melyet Antoniusra a királynő fensége gyakorolt, meglepő vala. E pillanattól kezdte imádtá a nőf, kinek magasztossága elbájolá őt; imádtá, mint csak imádni képes egy nőt, egy 40 éves férfitulve szenvedélylyel s felruházva a világon páratlan hatalommal.

Cleopatra visszatért székvárosába, győzelemittasan s tudatával azon előnyöknek, melyeket e diadal számára biztosított. Trónja szilárdabban állt, mint valaha s felsősége kelet minden uralkodójával szemben elismerve volt. Hónapok óta nem látták ismét egymást. Antonius Fulvia halála folytán Rómába utazott, hol kibékülni törekedett Octavianussal, ki az ismét feléledt barátság zálogául nöl adá neki testvérét Octaviát.

Soká, igen soká szunyadt Antonius szerencsétlen szenvedélye, s már már azt hívék barátai, hogy jó szellem meg fogja övni őt az egyptomi Cyroe búbjától. Csalódtak. A sors ellenállhatlan vonzá őt ez asszony felé, ki megásta sírját. Viszontlátták egymást. A viszontlátás kéjmamórában Cleopatra elfeledett mindent, s Antonius egyedüli törekvése az volt, hogy jóvá tegye, mit ellene vétett.

Neje, elkísérte férjét a tengerre, vissza tért Rómába, s Pompejus házában szállt meg, mely a pharsali ütközet óta tulajdona volt. Gyermekei nevelése képezte fogadját. Rig Antonius, a férj, elbódítva, körülhalózva, Cleopatra rabszolgájának tekinté magát. Egyedüli örömet abban lelt ezen asszony oldalán, hogy kivétközve minden méltóságból, nem érzé magát másnak, mint a nő kedvesének, egy triumvir, kit Róma és az istenek világuralmi fenséggel ruháztak fel. Caesar hajdan vakmerőséget annyira vitte, hogy Venus templomában az ájtatos hívek jelenlétében függeszté fel ez asszony arczképét, „monstrum illud“, miként Horac mondja. De az mind semmi volt ahoz képest, mit Antonius elkövetett. Egy

joguságot ígért, pedig mi sem bizonyosabb, minthogy a hatalom birtokába jutván, nagyon röviden végzett volna velük. A lakkösség nem magyar része még nem felede el, hogy a magyarok türelmetlensége 1848-ban Horvátországot Ausztria karjaiba hajtotta; ök szívesen elfogadták a Deákpart által nyujtott jobbot, semhogy a baloldal pusztá igéretőre támaszkodtak volna. Ezáltal megsemmisült azon eröpai nagy hatalmakra nézve oly veszélyes elszakadási politika, melynek érdekében a Kossuth-párt annyira erőlködött, s megakadályoztatott a teljes felbomlás, mely ezt okvetlenül követte volna.

Legujabb táviratok.

Bécs, jul. 18. A „N. Fr. Pr.“ konsztantinápolyi távirata jelenti, hogy a haditanács elnöke, Mustapha pasa, hadügyminiszterre, az előbbeni hadügyminiszter bagdadi kormányzóvá és Gaver pasa a haditanács elnökévé nevezteközt ki.

Thiers és a köztársaság.

A versaillesi nemzetgyűlés július 12-ki ülését általában nagy eseménynek tartják, még pedig joggal, mert Thiers, nyíltan és minden tartózkodás nélkül nyilatkozván a conservatív köztársaság mellett, az utolsó fonalat is széttépte, mely őt a ház jobboldalán ülő tarka színezetű monarchisták táborához fűzte. A „République Française“ ügyét már elvitázhatalanul megnyertnek tekiuti. „Mától fogva“ — így kiált föl — „a köztársaság tényleg és jogosan létezik minden eszes ember előtt. A loyalis kísérlet sikerült; a provisorium végehez ért.“

A jobboldal izgatsága és dühe leirhatlan volt, midőn Thiers a szószekeken conservatív-köztársasági hitvallomását előadta. „Ön megsérti a bordeauxi szerződést!“ kiáltottak feleje az orleanista táborból. Erre a „Journal des Débats“ melyet senki sem völdolhat tulságos köztársasági hajlamokról, így válaszol:

„Nekünk ugy tetszik, hogy Thiers ur most inkább lépett a bordeauxi szerződés terére, minsem azt elhagyta volna. Joggal hasonlított össze a jelenlegi provisoriumot egy minket védtő sátorral. De ne védjen meg bennünket eső, szél és zivatar ellen, ne eszközöljék rajta a legsürgösebb javításokat és tartsuk meg óvatosan rozk állapotában? Ez nagy baj volna azokra nézve, kik a sátor alatt menedéket kerestek. Vajjon a végrehajtó hatalom feje, midőn a köztársaság kormányát elvállalta, kötelezte-e magát rosszul kormányozni? Vajjon megígérte-e, hogy a közigazgatásban fejtelenséget, a pénzügyben rendtelenséget fog tűrni, hogy a kamara bizonyos padjairól azután jogosan vadolhassák áru-

lással. „Ha a bordeauxi szerződés ily magyarázatot tűr meg, azt meg kell mondani, de ha nem tűr ilyent, miért tesznek Thiers urnak szemrehányásokat? Avagy következménye ama hirhedi szerződésnek, hogy azt nem szabad mondanunk: Franciaország, hála állhatatos főrek-

asszonyt, egy ilegent, ki azt merte mondani, hogy eljövend a nap, midőn én leszek ura a Capitoliumnak.“ mert szeretni egy római triumvir! Sőt e triumvirnek azután eszébe jut az is, hogy visszatérve győző hadsero- gével Armeniából, egy asszony előtt távol Rómától, idegen földön tartson diadalmenetet! Ezt Róma még nem érté meg. Rómáért egyedül kellett a római hadvezérnek győzni; egyedül Róma volt jogositva arra, hogy a győző diadalzszekere utczáin végig robgosjon. Az, mit Antonius akart, nem volt egyéb, mint proclamálni a provinciák függetlenségét s megszüntetni a különbséget a római nép a populus Romanus és a barbarok között. Ez pedig a római közérzület arczulapasa volt.

Octavian e alatt megteremtette otthon azt, mit ma csak közvéleménynek nevezünk. Költők, írók csak egy czélra működtek: feladatuk volt minél rikiőbb színekkel lefesteni mindazt, mit Antonius Róma ellen vétett. Czélja Octaviannak titokban csak az volt, mit Antoniusnak: elnyerni Julius Caesar örökségét, s megszerezni a hatalmat vetélytárs nélkül. Capitoliumban ép ugy, mint a Nilus partján nagyon jól tudták, hogy e vetélkedés nem tarthat ily alakban soká. A közcza el volt vetve; a kérdés csak az volt: élet-e, vagy halál? Octavian redbeszed seregeit; Antonius szintén fegyverkezett. De az álcát még egyik sem veté el. A közvélemény Octavian részén állott, ki saját czéljait a hazaszeretet leplevel takarhatá el. Octavian csak Róma érdekében indíthatott hadjáratot, hogy megboszulja a megsértett örökösöket és a lábbal tiprott nemzeti intézményeket. Antonius alól elvonta a talajt a nemzeti közvélemény. Csak egy eszköz volt, mely megmeathette volna népszerűségét: ellárvoltani Cleopatrát. Barátai Májában előre látták a dolog fordulattát. Néme- lyek levélben figyelmeztették, mások személyesen jöttek. Antonius megémen hagyta el teljesen a józan megfontolás; de Cleopatra mit sem akart tudni minderről. Hasztalan volt minden rábeszélés; hasztalan volt az ígérlet és vigasz, hogy az időleges elválás csak rövid leend, s azután nem lesz a világnak hatalma, mely őt elválaszthatná; mit ér mindez egy asszony rimázkodásával és könyveivel szemben? És Antonius maradt!

(Folyt. köv.)

TÁRCSA.

CLEOPATRA.

(a „Revue des deux Mondes“-ból.)

Mióta Rómából Cleopatra eltávozott, nem látták egymást. De Cleopatra az azóta történekről értesült. Tudta, hogy a hős átszágulván győző hadseregével Athénen s Görögország többi városain, Ephesusban csak isteneket illető tisztelgetben részesült; tudta, hogy onnan a Cydus elragadó szépségű partjainhoz indult, s ott fogadta Azsia hatalmasainak hódolalát. Tömegesen jöttek ezek alattvalói hűségük bizonyágaként. Csak az asszony, a királynő, a legtürelmedenebbül várt, nem jelent meg, s még arra sem méltatta őt, hogy meg nem jelenését követé által mentegesse. Ez annyival inkább sértő volt, mert a királynő magatartása a háboru folyama alatt nem volt teljesen igazolható. De Cleopatra ismerte Antonius, s tudta, hogy oly természettel szemben a leghathatósabb ingert csak a halogatás, a daczos visszavonulás képes felkölteni. És számításában nem csalatkozott.

E dacz bármennyire sérté Antonius dolyfét, kevésbbé hatott reá mégis, mint a mennyire izgató a vágy, hogy megláthassa szive eszményképét! Nem akadályozá semmi, hogy éreztesse vele hatalmát és fensőségét; megparancsolhatta volna elhozatását; s ő — egész alázasan megkérte a királynőt, hogy látogassa meg. Quintus Dellius volt a hős, ki által a meghívás történt, s kit Horac oly szépen jellemez odájában. Egyike azon jellem és erkölcs nélküli egyéneknek, kik magásra vitték fel dolgukat, mert szolgáltak mindenkit, s meg is esáltak hűségben mindenkit. Ugyan e Quintus Dellius volt az, ki később, mint Augustus legbensőbb barátja halt meg, ugyanaz, kit Augustus vetélytársa és ellenfele a legkényesebb s legbizalmasabb küldetéssel ruházott fel.

Cleopatra, ösztönözve minden részről, a triumvirnek levelei s barátai unszolására végre megígérte, de anélkül, hogy meghatározta volna az időpontot, eljöveteletét. Cleopatra oly látványban akarta részletetni a római Alcibiadest, minőt az még nem is álmodott.

véseinek, újra föltámadt és itele még mindig a legerősebbek egyike Európában?...

„Különbön elégséges, ha Thiers előlegesen csak elhatározó percekben mutatja a jobboldalnak körmeit. Közönségesen az ily heves jelenetek után, milyen a július 12-ki, selyemkeztű kkel simogatja azt, és maga a jobboldal sincsen tisztában azzal, vajjon tekintse-e az öreg ur eljárását lelkiismereti furdalások következményül vagy lealázó gunyoknak? Így Thiers a mult pénteken a hatalmas parlamenti vihar után egyidőben a nemzetgyűlésben tartózkodott és egy oly csoport körében mulatott, melyben kiválólag jobbak, névleg Baragnon, Kerdel, Cumont, Mornay marquis társalogtak egymással. Azt beszélik, hogy az elnöknek sikerült az uraknál a szélsőkről elmondott szavak kellemetlen hatását elsimítani. Annál izgatottabb volt a hangulat Thiers ellen egy gyűlekezletben, melyet a jobbközép még az este tartott: hallomás szerint Broglie herceg és Decazes, Sainte Croix, Léonte de Guirand nyíltan kiáltottak és bosszú után kiáltottak. E párt tehetetlenségében mindinkább elmérgesedik; most a Thiers által hirdett vitára az általános helyzetéről oly napirendet készített elő, melyben Thiers ismét föl fog szólítani, hogy a többség szellemének megfelelő politikát kövessen.“

KÜLFÖLDI HIREK.

Szt.-Pétervárról 14-ről jelentik, az I. Pál csár emlékére Pawlowskban felállított emlékszóbarok nagy ünnepélyességgel jun. 29-én eszközölt leleplezésén a császár Vilmos főhg. ur ő cs. kir. fensége kíséretében jelen volt, valamint azon az osztrák és porosz tiszték is megjelentek, kik a krasnojé-szelői táborbeli hadgyakorlatokat figyelemmel kísérik.

A német hadszervezése pótszervezése az általános békes hangulat dacára is oly gyorsasággal hajtatik végre, hogy a jövő tavaszig véglegesen be lesz fejezve. A bajor gyalogság már a Werder-féle löfegyverekkel látatott el, melyek jelentékenyen felülmúlják a francia chassépot-akat. Ugyanazon időre a tüzérség is tul fogja szárnyalni a francziát ütegeinek számára nézve, mivel 32 új üteg van kiadásba helyezve; ezen kívül jövő őszig egy negyedik tábori zászlóalj fog szerveztetni, mi 114 zászlóalj, azaz több mint négy hadtest-növekvésnek felel meg.

Bern, jul. 17. A nemzeti tanács hasonlóan a cantonok tanácsához 400,000 frankot szavazott meg Schweicznak a bécsi világtkiállításban való részvételre; azonban a kiállításban résztvenni szándékozó szegény iparosok segélyezésére a cantoni tanács által 30,000 frankban megszabott összeget 60,000 frankra emelte föl.

Bazaine kihallgatása az 1870. augusztus havi eseményekig haladván felfüggesztetett azon időig, míg az illető vizsgáló bizottság nem közölte Rivére tábornokkal a szükséges iratokat. E közlés már megtörtént s számos nyilatkozatot foglalt magában a metzi polgárság részéről, mely egyszersmind két tekintélyes tagját küldi Versaillesba tanuskodni Bazaine ur ottan viselt dolgairól, s ezek a jövő hét első napjaiban hallgattatnak ki.

Brüssel, jul. 17. Borinage kerületben mintegy 10,000 munkás félbenhagyta a munkát. A netán beállható esendzavarás miatt katonaság küldetett el oda.

UJDONSÁGOK.

Kolozsvár, július 20. 1872.

— **Képviselőválasztások eredménye:** deákpartí 238, ellenzéki 139, a Deák-párt nyert (Jul. 19-ig) 53 kerületet, vesztett 27-et.

— **Ő Felsége, Erzsébet királynő** arcképének lefestése végett Angeli bécsi festész Ischlbé utazott. Az arckép a világtkiállítás számára készül. Angeli jelenleg reichenau birtokán műtermet épített, s ezentul falun fogja tölteni a nyarat.

— **A királyné Ischlbén.** Ischlből írják: A királyné menten minden szerzetáros kénszertől, itt a legésztelemben módon él. Sétáin, melyeket a fürdőhely környékén tesz, egyedüli kísérője magyar társalkodónője, Ferenci kisasszony. Így a napokban a redtenbach malmot látogatta meg, s az ottani vendéglőkertben hűsítőt rendelt. De alig, hogy a királyné helyet foglalt, már a tapintatlan kiváncsiak egész serege állta körül ülőhelyét és lorgnonokkal, operaüvegekkel a legilletlenebb módon alkalmatlanokdák. A királyné végre bosszankodva ennyi neveltlenség miatt, felállott és a közönséges vendégszobába ment, hol parasztok ültek, és ott költötte el a megrendelt ételt, méltó indignatióval mondván: „Szörnyűség: hogy még a számba is benéznek az emberek.“

— **A pesti muzeum** a mult hóban ismét szépen szaporodott. A könyvtár számára vettek három nyomtatványt; a régiségár számára egy arany gyűrűt, melyet Szögyön letek, egy cserép tálat, V-ik László korabeli aranyt s egy pár érmet; az állatgyűjteménybe 131 példány délkelet-európai rovart és három emlőst; az őslénytani gyűjteménybe egy harmadkori kövületgyűjteményt Zürichből. — Ugyane hóban, a régiségár többi közt a Butnicz-féle beces gyűjteményvel gyarapodott; a képtárnak pedig Gündöcs Benedek apát ajándékozott 12 darab olaj-, víz- és egyéb festményt, aczél- és rézmetszetekkel együtt.

— **A táviratok kézbesítésére** nézve azt akarják behozni, hogy az éjjel érkezett sürgönyök csak reggel adassanak át a címzettnek, kivéve ha a kiadó hivatalnok annak rögtöni kézbesítését szükségesnek látja.

— **Kibédi Biasini Domokos** családját nagy gyász érte, nevelt leányuk gróf Vartensleben Lóthárnő született Zagoni Bodola Lenke négy holnapos kis fiának Károlynak hirtelen történt halálával, a kies Kvisztitzben porosz Siléziába; — az édes anya, városunk mivel környék hű emlékébe élő egyik gyöngye fogadja a távólból őszinte részvétünket.

— **Lengyel apostoták.** A lengyel mágnások közül többen tértek át ujabbban az orosz orthodox vallásra. — Ezek a csár főhadsegéde: Rzewusky Ádám grf, Radziwill Lipót herczeg, Domejsz marsall, Lubecky Branislaw hg és Tiszkievics g, Ozarowszky gf ugyan megint tért át az orosz vallásra, de fiait már annak elvei szerint nevelteti.

— **A k.-monostori m. kir. gazdasági tanintézetnél** az 187¹/₂-ki tanév II-ik félévének nyilvános vizsgái következő sorrendben tartatnak: A III-ad éves tanfolyamban: Augustus 3-án gazdasági üzlettan, 5-én gazd. statistika s agrariális törvények, 7-én állatgyógyászat, 9-én erdőszertan, 10-én rétművelés tan, 12-kén gazd. iparüzlettan, 14-én kertészet, méh-, hal- és selyemtenyésztés. A II-od éves tanfolyamban: Augustus 3-án erdőszertan, 5-én gazdasági növénytermelés tan, 7-én növénytan, légtünettan, 9-én állattenyésztés tan, 10-én gazd. házi állatok küllemtana, 12-én mértan, 14-én gazd. gépisme, 16-án gazd. vegytan. Az igazgatóság.

— **Andrássy gróf** a lengyel ügybarátja. Közéletben neveztek ki a przemyszei püspöki székre Stupniczky kanonokot, mi az orosz sajtóban nagy elégtelenséget kellett. A kinevezést határozottan Andrássy grófnak tulajdonítják a lengyel ügy támogatására és elősegítéséhez első lépésnek tartják. A „Golos“ nagyon fájlalja ezt, mert a nagyobb részt oroszok által lakott Galiczia ellenyelesítéséről tart.

— **A közös hadügyminiszerium** hir szerint minden nagyobb helységben, hol lovasság állomásoz, fődött lovardákat szándékozik fölláttitni.

— **A pesti nem. muzeum** látogatása jun. hóban. A könyvtárt látogatta 1011 személy, kik 73 kéziratot; és 2043 nyomtatványt használtak. A régiségárt látogatta 3818 személy. A képtárt 8177. Az állat- és néprajzi-tárt 5856. Összesen tehát 28,861 személy.

— **Kisorsolandó ház.** Valamikor beszéltek, hogy a Ganz-féle házat ki akarják sorsolni. Akkor a terv dugába dől, most egy pesti háziurnak is kedve jött a luterizást megpróbálni. A ház ára, a kisorsolási költségek, a bélyegilleték s a sorsolásban segédkeztet nyújtó bankház provisióján felül a mi marad, azt a tulajdonos jótékony-czélra fogja felajánlani. Ha elsül sokan fognak szerencsét próbálni, hogy könnyű szerrel háziurak lehessenek.

— **Vulkáni kitörésről** irnak Nevedából, mely Death-Vallenc közelében rémité meg a lakosságot. Egy 30—40 láb vastag tűzszlop emelkedett több száz lábnyi magasságban s az egész vidéket bevilágította. E tümeny a következő reggelig tartott s ugy le hagyta maga után a legett hamuval, kénnel és vassal, hogy 100 lábnyi távolságra nem lehetett a tárgyakat megkülönböztetni.

— **Gyilkossági merénylet.** Egy Wiesbadenben időző operaénekes. Peretti, a játékszobában egy angollal vitába elegyedett. Mindketten elhagyták a termet s a gyögykert felé mentek és Pedig Peretti elől. Ezt felhasználván az angol, kést rántott elő s ezt Peretti fejébe dőfte. Halálosan megsebesítve rogyott össze az operaénekes. Halálát azóta minden perczen várják. Az angol önkényt átszolgáltatta magát a törvényszéknek.

— **Nagyon udvarias.** Egy vasuti kocsiiban helyet foglal egy vaskos paraszt valamely párisi hölgy mellett. Elővönván öblös pipáját, udvariasan kérdi: — A dohányfüst alkalmatlan? — De nagyon is uram! válaszolja a hölgy. — Akkor le kell szálnia, mondá az udvarias, mert én pipázom!

— **A párisi népszámlálást** ép most végezték be. Az eredmény következő: Páris lakosainak száma 1.794.380. 1866-ban 1.799.980, 1861-ben 1.667.841 voltak. A különbség tehát épen nem számbavehető.

— **A kolozsvári takarékpénztár** forgalmi kimutatása 1872. január 1-től 1872. június 30-ig. Bevétel: 1613 betét után 439,185 ft 85 kr. Visszafizetett váltók 782,310 ft. Visszafizetett előlegek 46,980 ft. Befizetett kamatok 16,582 ft 62 kr. Illetékek 5370 ft 99 kr. Értékpapírok eladásából 95570 ft. Értékpapírok után befizetett kamatok 4484 ft 57 kr. Többek számlájára 8500 ft. Elhelyezmények pénztintézeteknél 33,000 ft. Elhelyezmények után befizetett kamatok 1536 ft 33 kr. Bécsi bankháztól 113,304 ft 30 kr. Államilleték előlegek után 208 ft 45 kr. Összesen 1.547,033 ft 11 kr. Főösszeg 1.592,797 ft 64 kr. Kiadás: Visszafizetett betétek s tökésített kamatok 854 tétel után 412,292 ft 42 kr. Betétek után kiizetett folyó kamatokra 929 ft 40 kr. Leszámitolt váltókra 880,779 ft 77 kr. Előlegek értékpapírokra 30,985 ft. Többek számlájára 15,500 ft. Értékpapírok vételére 8268 ft 75 kr. Értékpapírok utáni megtérített kamatokra 2 ft 48 kr. Bécsi bankháznak értékpapírok vételére 119,008 forint 90 krajczár. Elhelyezmények pénztintézeteknél 16,000 ft. 1869-ik év osztalékra 8 forint. 1872-dik évi osztalékra 135 forint. 1871. évi osztalékra 6945 ft. Kezelési költségre 483 ft 14 kr. Tiszti fizetésekre s mult évi tiszteletdíjakra 5810 ft. Megjelenési tiszteletdíjakra 633 ft. Felszerelvényekre 480 ft. Házbérre 500 ft. Megtérített kamatokra 125 ft. Jótékony czélu adományok a mult évi jövedelemből 574 ft. Jövedelmi adóra 339 ft. Államilleték előlegek után 208 ft 45 kr. Össz. 1.500,007 ft 31 kr. Pénztár maradvány Junius 30-án 92,799 ft. 33 kr. Főösszeg: 1.592,797 ft 64 kr. Kolozsvárt, 1872. Junius 30-án.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Július 19-ről: 5% Metalliques 64.15 5% Nemzeti kölesön 70.90. 1860-diki államkölesön 103.85. Bankrészevények 849. Hitelrészevények 327.60. London 111.35. Ezüst 108.60. Cs. kir. arany 5.36 1/2. Napoleondor 8.87.

Földtermentesítési kötvények: Magyar 81.50. Temesi 81.50. Erdélyi 79.50. Horv.-Slavon 84. —

Felelős szerkesztő: Sándor János.

Nyiltér.

Fog- és szájorvos Máté Domokos

„Rubin“ fogtisztító-szere

a legjobb szer a fogak napontai tisztítására, a foghú erősítésére és az oly ártalmas fogkő (borkő) képződés megszüntetésére.

Ezen készítmény felül több nevezetes bécsi orvos elismerését nyilvántotta.

Egy díszes ércdobozba ára 1 ft.

Egyedüli főraktár Csapó Sándor urnál Kolozsvárt.

(506)

H I R D E T M É N Y.

Az alótt magy. kir. erdőhivatal részéről közhírré tételik, miszerint a nagy-bányai m. kir. tekintetes írásjegyzőség folyó évi 114 szám alatt kelt intézménye folytan folyó évi augusztus 28-dik napján az erdőhivatal helyiségében — íráshelyi zárt ajtókatok után — a legfőbb igazgatóknak, felsőbb helyi jóváhagyás fenntartása mellett, következő erdőterületeken felbecsült fakészlet el fog adatni, és pedig:

Helység	Eladandó tárgy	Tartalom		Bebecsérték
		hold	öl	
Kis-Nyires	őszves fakészlet	29,5		4130
Váralya	Birszo, Doszu rászuluj	38		3808
Pirosa	Karpia	37		3885
Nagy-Bun	la Teur, padure luj nyires la goronyis, és tabla sanczuluj	38,6		775
Nagy-Botszó	Dumbrava	45		4674

Az árverés feltételeit következők: 1-szer. Az eladás tárgyat csakis a nevezett téreken található esélyes fakészlet képezend, a letarolandó erdőteret, valamint az ezen erdőkre és téreikre vonatkozó jogok a kincstár tulajdona, illetőleg annak fenntartva maradnak.

2-szor. A zárt és 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatokhoz a kikiáltási árnak 10%-ka akár készpénzben, akár árfolyam szerint számított államkötvényekben csatolandó, abban az összeg számokkal és betűkkel világosan kiirandó, és nyíltan kijelölendő, hogy az ajánlattevő az árverési feltételeket jól ismeri és magát azoknak alája veti. Megjegyzetvén emellett, hogy az őszves erdők fakészletre teendő ajánlatok kiválasztásánál tekintetbe vétetni, sőt némi kedvezményben is részesíttetni.

3-szor. A vett őszves fakészlet 3 év alatt, azaz 1875. évi december végéig nemcsak letarolandó, de ki is szállítandó, ellenesében a határidő letelte után e téreken találandó anyagok és készletek a kincstár kizárólagos tulajdonává válnak.

4-szer. A vételárak a nagy-bányai magy. kir. erdőhivatal pénztárába lesznek befizetendők; és pedig: tartozik a vevő bányapénzt 14 nap alatt, ha a vétel ára 1000 forintnál többet nem tesz, ennek felétig; 1000 fron felül pedig 1/4-ig kiegészítendő, ellenkező esetben a bányapénz a kincstár javára bevonatik. A fizetésnek második fele, illetőleg negyede, az árverés napjától számítandó két hónap, harmadik negyede három hónap, negyedik negyede négy hónap múlva leteendő. Tizezer forinton tul terjedő összegre nézve a fizetési határidő egész egy, és különös tekintetbe veendő körülmények között két évi tartamra is kitűzethetik.

5-ször. A vett fakészlet mindaddig nem válik vevő tulajdonává, míg az egész vételár lefizelve nem leend. Ebből kifolyólag vevőnek időnkint csakis annyi erdőterest fog szabad rendelkezése alá bocsájtatni, a mennyi a bányapénz be nem tudása mellett külfelvé leend.

6-ször. Vevő e vételre vonatkozó minden bélyegilletéket sajátjából fedezni köteles.

A magy. kir. erdőhivatal. Nagy-Bányán, 1872. július 6-án.

Árverési hirdetés.

Ezenel közhírré teszi alótt igazgatóság, hogy a kolozsvári hitelbank és zálogkölesön-intézetnél elzalogosított s folyó évi június hó végéig lejárt, és még ki nem váltott tárgyak az I. II. osztályból nyílt árverésen el fognak adatni, és pedig az I. osztályu tárgyak, u. m. ruhaneműk, háziesszközök, áruk stb. árverésére lesz

folyó évi augusztus hó 5-én.

A II. osztályu tárgyak, u. m. arany-, ezüst-neműk, ékszerék stb. árverésére lesz

folyó évi augusztus hó 12-én.

Az árverések az intézet helyiségében mindig déltán 3 órakor kezdődnek. Figyelmeztetés! A kiváltás vagy áttaras végett beadott, de még ki nem fizetett s az intézetből el nem vitt zálogjegyek tárgyai ez alkalommal hasonlóan elárvereztetnek.

A zálogtárgy tulajdonosa fel van jogosítva az eladásra kitélt tárgyat az árverés kezdete előtt még kiváltani vagy áttarati, a már eladott tárgyakból a bejött többlet hasonlag öt illeti.

A vevő tartozik a vételár rögtön lefizetni és a tárgyat elvitetni.

Kolozsvárt, július 9-én 1872. A hitelbank és zálogkölesön-társulat igazgatósága.

A Liebig-féle Kumys-kivonat,

melyet a bécsi gyógyvizi hatóság győzőgyszerül elismert s a krakói tudományos társulat különösen ajánlt, az orvosi tanácsok megerősítő véleménye szerint, első rang ileteli a tudós ellen-éddig-ismert és használt minden szer közt Gyöngyös, Nizsan gyögyvizi: fűdgyógyzózt (még ideit állapokban is), gumót (Jelai: vétköcs, azidóni huz, legrzebány), gyömmor, bős- és léfogyó-hurrot, Anae-mát (vérszegény, tartós betegségek), Chlorostat (sápkór), melliszorulást, aszkórt, háztöröz-sorvadást, méh-görcsöt és ideggyengeséget. Egy üveg ára 1 ft 6. Legálabb 4 üveget tartó ládákban és azon feljül hármakkora mennyiséget vidékre megküld

A Kumys-intézet főraktára

Bécs, Mariahilferstrasse 36, Born (Hj. Friedl N.) N. B. Betegek, a kiknél minden használt szer sikertelen maradt, legyenek bizalommal egy utolsó kísérettel a Liebig-féle kivonnattal. 20-26 (480)

Bevásárlása, eladása és becerelése minden létező állampapír, elsőbbségi kötvény, sorsjegy, vasuti-, bank- és ipar-aktáknak, Coupon beváltása.

Megbizások a cs. kir. börzére

készpénz — vagy 10% előre fizetéssel teljesítetnek.

Mindenféle sorsjegyek

havi részletfizetések mellett 5 ftól fölélo eladatnak.

Rothschild és Társa

Opernring 21.

— BÉCS. —

20-ad részletjegyek minden huzásra érvényesek további utánfizetés nélkül egy

cs. kir. osztrák államsorsjegyre 1839-ből 10 ft. cs. kir. osztrák államsorsjegyre 1860-ból 8 „ cs. kir. osztrák államsorsjegyre 1864-ből 8 „ magyar nyreménysorsjegyre 1870-ből 7 „ török vasuti sorsjegyre 1870-ből 4 „ (36 huzásra érvényes)